

“कन्दर्पं परिवीर्य नूतनमनोराज्याभिषिक्तम्” सा० द० ।
 “दीक्षितेष्वभिषिक्तेषु व्रततीर्थपरेषु च” परा० । “सेनापत्येन
 देवानामभिषिक्तो युहस्तदा” भा० व० प० २ स्नाते च ।
 अभिषिक्तेन निर्दत्तम् सङ्कला० अण् । अभिषिक्तः
 अभिषिक्तनिर्दत्ते कूपे पुं० । [सोमादौ च इकाङिके न० ।
 अभिषुत लि० अभि+सु-क्त । १ निष्पीडिते २ कृताभिषेके
 अभिषेक पु० अभि+सिच-घञ् । १ विधिना शान्त्यर्थं, सेचने,
 २ अधिकारप्राप्त्यर्थं स्नाने, यथा “अथाभिषेकं रघुवंशकेतोः”
 रघुः । मन्त्रादिना शिरसि जलप्रक्षेपमात्रेण ३ मार्जने ।
 ४ स्नानमात्रे च । “कृताभिषेकां कृतजातवेदसम्” कुमा० ।
 “निष्यन्दिनीरनिकरेण कृताभिषेकाः” माघः “तत्वाभिषेकं
 कुर्वाणो गोसहस्रफलं लभेत्” । “तत्वाभिषेकं कुर्वीत पितृ-
 देवार्चने” रतः “तत्वाभिषेकं कुर्वीत नागतीर्थे नराधिप ।
 भा० व० प० । ५ कर्मान्ते शान्त्यर्थं स्नाने च । “सुरास्त्राम-
 भिषिञ्चन्तु इत्यादिमन्त्रैस्नाने तच्च मत्कृततृणादानादिप-
 हतौ २० छठे ऽष्टमम् । ६ प्रतिष्ठादौ देवादेः स्नपने च ।
 करणे घञ् । ७ जले ।

अभिषेक्तु लि० अभि+सिच-लृच् । अभिषेक्तरि स्त्रियां ङीप् ।
 अभिषेक्य लि० अभिषेक्तुमर्हति अभि+सिच-ल्यट् कृत्यम् ।
 अभिषेकयोग्ये “अभिषेक्यामविष्यत समामुवन्त इत्याह
 राजपुत्रान्” कात्या० २०, २, १७ “यूयमश्वरथां समामु-
 वन्तः पट्टाभिषेकयोग्या मविष्यथ” कर्क० ।

अभिषेचन न० अभि+सिच-भावे ल्युट् । अभिषेकशब्दायै
 अभिषेचने हितम् ठञ् । अभिषेचनिकम् । अभिषेक
 इव्यमन्त्रादौ लि० । करणे ल्युट् । अभिषेकद्रव्ये न० ।

अभिषेचनीय लि० अभि+सिच-कर्मणि ञनीयर् । अभि-
 अभिषेकाह् “ये वा एतस्मिन् ऽहं गमिष्यन्ति राष्ट्रं ते मवि-
 ष्यति राजानो अभिषेचनीयाः” शत० ब्रा० । साध्वर्थे ङ् ।
 २ अभिषेकद्रव्ये लि० “पुरोडाशस्त्रिष्टिकृतोऽभिषेचनीय-
 वत्” कात्या० १८, ६, १५, “राजसूयस्यान्तर्गताभिषेचनीय
 सोमस्येव” कर्क० “अभिषेचनीयेष्वा” शत० ब्रा० ।

अभिषेयान न० सह इनेन सेना तयाभिमुखं याति शत्रोः
 अभि+सेना+यिच्-ल्युट् पत्वम् । युद्धार्थं शत्रोरभिमुखं
 सेनया सह जिगीर्षोर्मने ।

अभिष्टन पु० अभि+स्तन-अप् पत्वम् । सिंङ्नादे “अभि-
 ष्टने ते अश्विनो यत् स्या” ऋ० १, ८०, १४, “अभिष्टने
 सिंङ्नादे” ऋ० ।

अभि(भी)ष्टि लि० अभि+यञ्-इप् वा क्तिन् ऋदेष्टु० यका० ।

१ “अभियष्ट्ये ‘मह्ना अभिष्टिरोजसा य० २२, २५, अभि-
 ष्यते इत्यभियष्ट्यः वे० दी० । २ अभिलापे, । आसाद-
 भिष्टिदवसे यासदुग्रः” य० २०, ४८ अभिष्टिमभिलापं
 करोतीत्यभिष्टिक्तु मनोरथप्रदः” इति वेददी० ।

अभिषुत लि० अभि+सु-क्त । १ वर्णिते, २ स्तुते, च ।

अभि(स्य)ष्यन्द् पु० अभि+ष्यन्द्-भावे घञ् अप्राणि
 कर्त्तरि वा पत्वम् । १ अतिष्ठत्तौ २ स्वप्ने ३ जलादिक्ष-
 रणे च । कर्त्तरि घञ् । ४ अभिषेके । “स्वर्गाभिष्यन्दव
 मनमिति” कुमा० । “भूतपूर्वमभूतपक्ष्यं वा जनपदं
 परदेशपवाहनेन स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन वा निवेशयेद-
 ति” कौटि० । आधारे घञ् । ५ नेत्ररोगहेतौ । “प्रायेण
 सर्वे मयनामयास्ते भवन्त्यभिष्यन्दिनिमित्तमूलाः” । तस्मा-
 दभिष्यन्दसदीर्घामाणसुपाचदेदाशु हिताय धीमान्” सुश्रु० ।
 उष्णाभितप्तस्य जलप्रवेशाद्दूरेज्ज्वात् सप्रविपर्ययाच्च ।
 स्वेदाद्गजोधूर्मानिषेवणाच्च ऊर्ध्वेर्विधाताइमनातियोगात्
 इवास्तथाचाक्षिणि सेविताच्च विष्णुत्ववातक्रमनिष्पन्नाच्च
 प्रसक्तसरोदनशोककोपाच्छिरोभिघातादतिमदपापानात् ।
 तथा ऋतुनाच्च विपर्ययेण लोशाभिघातादतिमैथुनाच्च ।
 वाय्वप्यहात् सूक्ष्मनिरीक्षणाच्च नेत्रे विकारान् जनयन्ति
 दोषाः । स च चतुर्विधः यथा । वातात् पिप्सात्
 कफाद्गतादभिष्यन्दश्चतुर्विधः । प्रायेण जायते घोरः सर्व
 नेत्रामयाकारः । सुश्रु० ।

अभिष्यन्दनगर न० अभिष्यन्देन प्रधाननगरातिष्ठत्या तद-
 तिवाहेन कृतं नगरम् । शास्त्रानगरे अभिष्यन्दरमण-
 मित्यपि पाठः । रत्नं रतिस्नानं ईत० । तत्पार्थे ।

अभिष्य(स्य)न्दिन् लि० अभिष्यन्दते अभि+ष्यन्द्-णिनि
 अप्राणिकर्त्तरि वा सत्वम् । १ सर्वतः स्तुते । “पयोऽभि-
 ष्यन्दि गुर्वामं प्रायशः परिकीर्त्तितम्” सुश्रु० ।

अभिष्यङ्ग पु० अभि+ष्यन्ज-घञ् । १ उत्कटरागे २ क्षमात्त-
 न्यहं बुद्धौ च “असक्तिरनभिष्यङ्गः प्लवदारः” चादिषु” गीता
 अभिसंरब्ध लि० अभि+सम्+रभ-क्त । १ क्रुद्धे । [निष्यञ्चै च
 अभिसंष्टुति स्त्री अभि+सम्+ष्टुत-क्तिन् । १ व्यवहारेऽभि-
 अभिसंश्रय च० अभितः संश्रयः । १ सर्वत आश्रये “यदि
 कुर्वातु भवानेवं विष्टेऽस्मिन्नभिर्श्रयम्” रामा० ।

अभिसंसार अव्य० संसारस्याभिमुख्यम् अव्ययी० । संसा-
 राभिमुख्ये । अभि+सम्+सृ-वीक्षायां शतृच् । अभिना-
 वीक्षाद्योतनात् न द्वित्वम् । अभिसंसारम् अभिमन्याभि-
 मत्येत्यर्थे । “महानागनिवासंसारं दिङ्क्षितारः” य० ब्रा०